

МОНОЛІТ

корпоративне видання

Олександр

Пилипенко:

*Щастя — це в першу чергу,
бути самодостатнім*

Навколо світу

Китайські вчені відкрили секрет міцності Великого китайського муру

4

Робочий щоденник

Один за всіх і
всі за одного!

5

Знай наших!

Будівництво на
«Зеленому острові» – це
злагоджений механізм

7

ОЛЕКСАНДР ПИЛИПЕНКО: «ЩАСТЯ — БУТИ САМОДОСТАТНІМ, НЕ ОЗИРАТИСЯ НА ВСІ БОКИ»

Президент Асоціації «Промислово-будівельна група «Ковальська»» Олександр Пилипенко не любить публічності. Замість світських заходів і спілкування з журналістами він воліє проводити час з онуками або подорожувати. Однак для «Моноліту» Олександр Пилипенко зробив виняток, розповівши в ексклюзивному інтерв'ю про секрети щастя, свої захоплення та домашніх улюбленців.

— **Олександр Сергійовичу, де Ви навчилися керувати компанією?**

— Життя змусило. Цьому не навчився в жодному навчальному закладі. Це - життєвий досвід, плюс освіта і природні дані людини.

— **Чи є у Вас свої «золоті правила ведення бізнесу»?**

— Це, у першу чергу, прозорість ведення бізнесу по відношенню до своїх партнерів та працівників. Має бути довіра один до одного. Завжди потрібно виконувати взяті на себе зобов'язання і вимагати цього від інших, як всередині компанії, так і за її межами. В управлінні компанією треба керуватися виключно інтересами справи, і ніякої меркантильності. Адже темна сторона бізнесу ні до чого доброго не приведе.

— **Як Ви вважаєте, які риси Вашого характеру і життєві принципи допомагають досягати успіху?**

— Принципи, що виписувалися століттями, або навіть тисячоліттями, вони є в

Біблії. Потрібно просто дотримуватися законів життя. Адже обман або якась фальшивість з часом розвінчуються.

Будувати бізнес — це як будувати будинок. Потрібно починати з концепції, з проекту, з вибору матеріалів і т.д. А вже потім крок за кроком реалізовувати проект, відшліфовуючи кожен крок і врешті-решт побудувати такий будинок, який би ніякий вітер та стихія не змогли б зруйнувати. Якщо ж ти на кожному кроці своєї роботи починаєш нівелювати, щось заощаджувати, я впевнений, що за першого ж пориву вітру такий будинок просто рознесе вщент. Ось так і в бізнесі, та й взагалі в усіх життєвих підходах. Тільки професійний підхід, тільки чесність і прозорість. Це ті принципи, які допомагають підтримувати порядок речей, і яких сьогодні ми дотримуємося у нашій компанії.

— **Як Ви зазвичай приймаєте рішення: одноосібно чи колегіально?**

— Я, скоріше, дотримуюся демократичного централізму. Моє завдання – бачити політику на кілька кроків уперед, орієнтуватися зі стратегією, а ось виконання цієї стратегії ми реалізовуємо вже колегіально.

— **Ви покладаєтеся на власну інтуїцію, коли вирішуєте, яке, коли і як потрібно прийняти рішення?**

— Ну, звичайно. У цьому допомагає життєвий досвід. Вже є ті внутрішні відчуття, які підказують, яке рішення наразі буде найкращим.

Але при цьому теж важливо враховувати різні думки. Навіть ті, які не співпадають з моєю думкою. У нашій роботі приймати важливі рішення доводиться кілька разів на день. Крім того, кожне таке рішення повинне бути обґрунтованим. Я ні в якому разі не відкидаю ініціативу своїх колег, навпаки — я завжди доступний для людей. І хоч не завжди з усім погоджуюся, але вислухати, обговорити – завжди готовий.

— **В одному зі своїх інтерв'ю Ви сказали, що якби у Вас була можливість «почати з нуля», Ви б стали шеф-кухарем. Це дійсно так?**

— Ні, «з нуля» не хотів би починати. Я люблю свою роботу. Професія будівельника в моїй сім'ї — це вже традиція. Проте я дійсно люблю готувати. Це для мене як віддушину. Готую, коли є час. Всі ці ресторани з вишуканими стравами – це, звичайно, добре. Але це офіціоз. А в щоденному житті краще те, що приготовано своїми руками.

— **На Ваш погляд керівника, яких успіхів на сьогоднішній день вдалося досягнути Вашій компанії?**

— Результат очевидний. Сьогодні ми велика, потужна компанія, яка має свій ринок продукції, має свою позитивну історію в усіх сферах діяльності, авторитет на ринку. Тисячі наших працівників мають роботу, не зважаючи на всі економічні, фінансові та політичні кризи в країні. На нашому підприємстві протягом 20 років не було жодного дня, щоб затримали

зарплату робітникам. При цьому зарплата нараховується прозоро. За пенсійними виплатами наша компанія друга в Голосіївському районі (після фабрики «Рошен»). Ось цим я пишаюся.

— Які уроки Ви винесли із кризового періоду?

— Всупереч усьому, ми зберегли колектив, зберегли потужності підприємства. Криза ще не закінчилася, вона продовжується. Кожного дня доводиться враховувати усі ризики. І найголовніше, ні в якому разі не ставити під удар колектив, наше підприємство.

— Можете розповісти про людей, які пройшли з Вами довгий шлях в роботі?

— Таких дуже багато. Починаючи від робітників, яких я знаю вже більше 20-30 років, закінчуючи менеджментом компанії. Я не можу перерахувати їх всіх, їх навіть не десятки, сотні. Але я вдячний їм усім.

У нас є люди, які працюють в нашій компанії все своє життя, в яких у трудовій книжці тільки один запис — наше підприємство.

Є ті, хто допомагав створювати структуру компанії. Всі наші менеджери й заступники працюють у нас на підприємстві більше 15-20 років. При цьому, більшість з них пройшли на нашому підприємстві шлях від робітника чи інженера до керівника підприємства. Їм я теж дуже вдячний.

Для людей, які дуже довго пропрацювали на нашому підприємстві, ми створили спеціальну соціальну програму. Вони отримують соціальну та матеріальну допомогу. Ми намагаємося їх підтримувати, всіляко стимулювати.

Більше того, ми залучаємо в нашу компанію дітей наших співробітників. Особливо молодь, яка має спеціальну освіту або просто здібності. Кожному з них ми даємо шанс увійти в професію. Діти наших співробітників для нас на першому місці. Адже, на мій погляд, працювати в компанії, де працюють батьки — це відповідально і престижно.

ДОРОГІ КОЛЕГИ!

Починати нову справу з чистого аркуша завжди нелегко. Тим паче, якщо ця справа стосується кількох тисяч людей, абсолютно різних за характером, життєвими поглядами, професією.

Але ми не полишаємо надії, що з появою цього видання нам вдасться достукатися до кожного з вас, додати у ваше життя нові цінності, наповнити його оптимізмом і радістю.

Кожне підприємство Асоціації «Промислово-будівельна група «Ковальська» — невід'ємна частина холдингу. Ми постійно розвиваємося, шукаючи нові можливості, ставлячи перед собою амбітні цілі. Важливим в реалізації наших планів є дотримання основного принципу єдності. Адже злагоджений механізм Групи був би недовговічним без особистого внеску кожного працівника.

В народі існує одна притча: «Колись в стародавньому місті жив один Майстер зі своїми учнями.

Найталановитіший з них одного разу замислився: «А чи існує питання, на яке наш Майстер не зміг би відповісти?»

Він пішов на квітучий луг, спіймав найкрасивішого метелика і сховав його між долонями. Метелик чіплявся лапками за його руки, і учневі було лоскотно. Посміхаючись, він підійшов до Майстра і запитав:

- Скажіть, Учителю, який метелик у мене в руках: живий чи мертвий?

Він міцно тримав метелика в зімкнутих долонях і був готовий у будь-яку мить стиснути їх задля своєї істини.

Не дивлячись на руки учня, Майстер відповів:

- Все в твоїх руках».

Можливо, на шляху кожного з вас траплялося багато труднощів, перешкод, але життя без всього цього втратило б свої кольори. Тому щоразу, коли вам випаде чергове випробування, пам'ятайте: можна опустити руки, а можна навпаки – стати сильнішим. Все у ваших руках! Сили вам, витримки та перемоги!

Бажаємо натхненного читання, адже кожна сторінка «Моноліту» присвячена вам!

**З побажаннями гарного настрою,
Головний редактор газети «Моноліт», Юлія Турко**

Коротко про особисте

Народився 5 березня 1955 року в с. Карапиші Київської області.

Захоплення: спорт, активний відпочинок з онуками, подорожі. Але ризиковані екстремальні розваги – це не для мене. У кожного є свій янгол-охоронець, який час від часу підказує, чого людині не варто робити. А від негативної енергії можна позбавлятися і в інший спосіб. Для цього є спорт і позитивні емоції.

Улюбленої страви як такої немає – для мене головне, щоб їжа була з натуральних, свіжих продуктів. Люблю готувати м'ясо, рибу, овочі - все, крім випічки. Тісто – це прерогатива моєї дружини.

Щастя дійсно не в грошах. Щастя — це бути самодостатнім, не озиратися на всі боки. Щастя — це коли ти живеш, щось створюєш, розвиваєшся, отримуєш позитивні емоції, коли в сім'ї все добре.

Понад усе ціную в людях професіоналізм у бізнесі, чесне і добросовісне відношення до роботи.

Не люблю в людях нечесність, безвідповідальність та безініціативність.

Люблю фільми радянських часів: комедійні, драматичні, патріотичні. Ці фільми хочеться переглядати знову і знову. Мене засмучує, що сьогодні немає національних фільмів, які би об'єднували суспільство. І дуже багато жорстоких стрічок, важких навіть для дорослої людини. Сьогодні рідко ходжу в кінотеатри, хіба що з онуком, на дитячі фільми. Хочеться дивитися більше життєвих, філософських фільмів.

Люблю тварин. У нас вдома живуть 4 собаки, з яких 3 - німецькі вівчарки. Дуже люблю собак, це розумні і віддані тварини. Вони завжди тебе раді бачити, завжди заряджають своїм позитивом, а головне — собаки ніколи не зрадять, це справжні друзі. А ще в нас живуть чотири коти. Один з наших котів — довгожител, йому вже більше 14 років.

НОВИНИ КОМПАНІЇ

Оновлений виставковий майданчик підприємства «Бетон Комплекс» відтепер не лише місце для прогулянок, а й поле для гри в шахи

Щомісяця територія біля підприємства «Бетон Комплекс» оновлюється і стає все цікавішою. Працівники заводу вже звикли бачити молоді пари та батьків із дітьми, які полюбують гуляти просторою територією, викладеною плиткою. Картаті візерунки з бруківки, різноманітні вироби цікавої форми, симпатичні кольорові паркани, багато квітів і тіністі дерева створюють чудову атмосферу для відпочинку на свіжому повітрі. Нещодавно «Бетон Комплекс» приємно здивував своїх клієнтів та гостей колотими стовпчиками, блоками та сходами «Рустик». Вироби мають рвану, подібну до природного камення, поверхню. А згодом на одному зі стендів з'явилася продукція в стилі ретро – камінь «Вінтаж». Виріб, оброблений за технологією штучного старіння, представлений в основному у м'яких кольорах, що максимально передають природні відтінки середньовічного камення: графіт, оливка, вишня, піщаник. Проте найцікавішою новинкою на території заводу стала справжня шахова дошка, зроблена з чорних і білих плиток розміром 40х40 см, на яких стоять високі білі та чорні фігури. Зіграти партію в шахи може кожен. Наважтеся на масштабну гру!

5-мільйонний мішок із сухою будівельною сумішшю торгової марки «Siltek» увійшов в історію підприємства «Термінал-М»

Підприємство «Термінал-М», що входить до Асоціації «Промислово-будівельна група «Ковальська»», відсвяткувало виробничий ювілей – на транспортній стрічці з'явився п'ятимільйонний мішок із сухою будівельною сумішшю. Історичний момент закарбували для пам'ятного архіву – на фото мішок із мурувальною сумішшю для блоків «М-3». «До кінця 2012 року ПрАТ «Термінал-М» планує підтримувати 100% завантаження виробництва сухих будівельних сумішей», – повідомив директор підприємства Олександр Яменко. Він також відзначив, що з початку цього року завод виготовив понад 45 тис. тонн продукції.

Глава української держави відзначив Президента Групи «Ковальська» Олександра Пилипенка орденом «За заслуги» I ступеня

Олександр Пилипенко, голова наглядової ради акціонерного товариства «Завод залізобетонних конструкцій імені Світлани Ковальської», нагороджений орденом «За заслуги» I ступеня за вагомий особистий внесок у соціально-економічний та культурно-освітній розвиток міста Києва, багаторічну сумлінну працю та високий професіоналізм. Про це йдеться в указі Президента України Віктора Януковича № 350/2012. Вручення державних нагород видатним киянам було приурочене до 1530-річчя Києва. Святкова церемонія нагородження відбулася 25 травня ц.р. у Національному палаці мистецтв «Україна». Вітання від Президента України зачитав Віце-прем'єр-міністр Сергій Тігіпко, який спільно з очільником міськдержадміністрації Олександром Поповим та секретарем Київради Галиною Герегою вручили особливі відзнаки 14 кращим представникам найрізноманітніших професій.

«100% якісний бетон» - нове брендове вбрання для автоміксерів ПБГ «Ковальська»

ПБГ «Ковальська» розпочала реалізацію нового проекту з оновлення зовнішнього вигляду власних бетоновозів згідно цьогорічної рекламної концепції «100% якісний бетон».

Проект переслідує кілька цілей: продовження традицій законодавця ноу-хау на бетонному ринку, забезпечення гарантій якості бетону шляхом уніфікації єдиних правил гри серед учасників дилерської мережі та оновлення зовнішнього вигляду. Автоміксери у новому дизайні вже курсують вулицями та околицями столиці, привертаючи увагу перехожих та водіїв. На сьогодні оновлено близько 55 одиниць рухомого складу, проте незабаром ми плануємо «переодягнути», як мінімум, втричі більше машин.

Слідкуйте за автоміксерами ТМ «Бетон від Ковальської» в новому стилі, адже такий міксер на об'єкті – це гарантована 100% якість продукції.

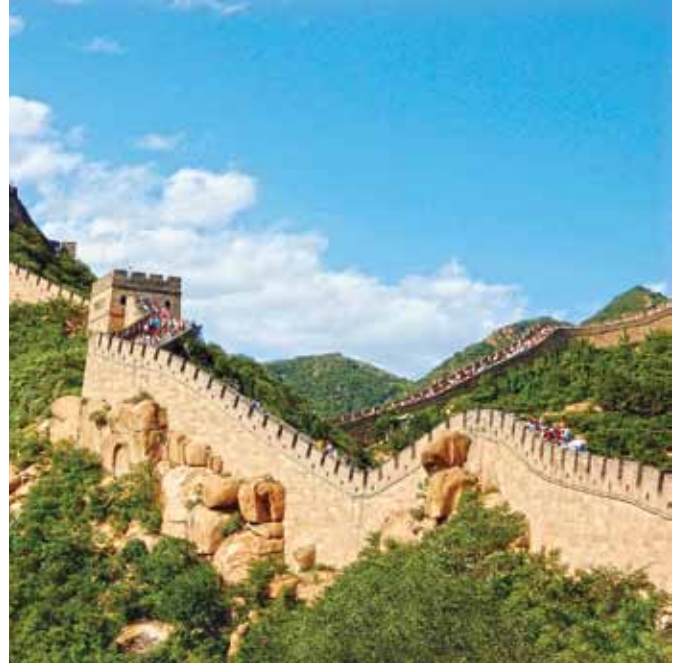
КИТАЙСЬКІ ВЧЕНІ ВІДКРИЛИ СЕКРЕТ МІЦНОСТІ ВЕЛИКОГО КИТАЙСЬКОГО МУРУ

Секрет міцності та довговічності Великого китайського муру полягає в... рисовій каші. Таке відкриття нещодавно зробили китайські вчені. Хіміки встановили, що до складу розчину, що скріплює кам'яні блоки споруди, входила клейка рисова каша.

За словами професора університету провінції Чжецзян, робітники, що будували Великий китайський мур за часів правління династії Мін, близько 600 років тому, готували розчин для скріплення блоків з вареного рису і гашеного вапна – стандартних компонентів будівельних сумішей. Використання рисової каші було для того часу досить прогресивним і новаторським кроком.

«Секрет розчину для будівництва Великої китайської стіни полягає в особливому поєднанні органічних і неорганічних речовин, з яких складається суміш. Амілопектин з рису і карбонат кальцію з вапна, поєднуючись, утворюють речовину, яка має високу механічну міцність», – пояснив учений. На ділянках ґрунту, куди потрапляли краплі цього розчину, досі не росте трава.

Цікаво, що той рис, з якого варився «клейстер» для Великого муру, китайські робітники також вживали в їжу. Професор університету провінції Чжецзян зазначив, що клейка рисова каша використовувалася не тільки для зведення стіни, але і для будівництва гробниць і храмових комплексів часів династії Мін.

РОЗКРИТА ТАЄМНИЦЯ ПІРАМІД

Американський вчений, який вперше висунув гіпотезу про створення пірамід за допомогою полімерного бетону, у пошуках доказів своєї теорії почав досліджувати поверхню «каменів» і досить швидко виявив на ній сліди опалубки. Древні єгиптяни не носили гігантські п'ятитонні блоки на довгу відстань і не піднімали їх на велетенську висоту. Замість цього, люди, які стояли ланцюжком, передавали один одному кошики з цементною сумішшю та глечики з водою, а потім відливали блоки один за іншим, поступово вибудовуючи величезну чотиригранну піраміду.

Протягом століть бетон піддавався ерозії, через що його практично не можливо відрізнити від природного каменю. І лише сліди опалубки говорять про те, що цей матеріал штучного походження.

Бетонна гіпотеза дає відповідь і на те, яким чином можна було підігнати вирубані зі скелі кам'яні блоки з такою точністю. Проміжки між каменями, з яких збудовані піраміди, складають міліметри. Але якщо припустити, що перед нами не каміння, а бетонні блоки, залиті у форми з плетеного очерету прямо на місці будівництва, то відповідь очевидна.

Професор із Франції Джозеф Давидович, який займається дослідженнями у сфері геополімерного бетону, першим відновив формулу стародавнього бетону. До складу суміші входили пальмова зола, крихта піщанику, особливий вид соди, отриманий із води річки Ніл, вапно і деякі інші компоненти природного походження.

Стародавні будівельники ретельно товкли суміш в ступах, отримуючи найдрібніший пил, який потім розпікали на тонких мідних листах під промінням

африканського сонця в пустелі. Саме з цього матеріалу – полімерного бетону, укріпленого природними смолами, виготовлені майже всі давньоєгипетські пам'ятники, в тому числі знамениті сфінкси. Цим же пояснюється відома пристрасть єгиптян до зображення осіб в профіль, адже так наочніше виглядає відбиток з готової форми на розчині, що сохне. Ці дані підтверджують невеликі дефекти, що є на всіх однакових зображеннях та ієрогліфах.

ОДИН ЗА ВСІХ І ВСІ ЗА ОДНОГО!

Бетонні «міксерів» з яскравими жовтими наклейками «Бетон від Ковальської» швидко проїжджали один за одним широкою вулицею Будіндустрії, лишаючи за собою сірі шлейфи пилу. За кілька хвилин повз мене промчало більше десятка таких автомобілів.

«Цікаво, скільки за один день «міксерів» виїжджає із заводу?» - машинально запитую у сторожа «Заводу ЗБК ім.Світлани Ковальської». І він відповідає мені філософськи: «А ви рахували скільки машин вам потрапляє на очі в Києві протягом дня?» «Ні». «Спробуйте, будете вражені».

З 1956 року «Завод ЗБК ім. Світлани Ковальської» пройшов чимало випробувань і всі їх витримав з честю, адже тут народжувався бетон, з якого зведено третину об'єктів Києва і Київської області. Сьогодні на підприємстві налічується близько 300 бетонних «міксерів», які щодня постачають бетонні розчини в різні куточки міст, де ведуться будівельні роботи.

Я приїхала на завод о 8 ранку, щоб встигнути побачити як «прокидаються» цехи, запускається обладнання. Проте вже за мить зрозуміла, що робота тут кипить безперервно, 24 години на добу. Щойно увійшла до бетонозмішувального цеху №3, зрозуміла, що штраф 300 грн. за відсутність захисної каски на виробництві – цілком справедливе рішення. Адже іскри сварки, круті залізні сходи, що ведуть на 3 поверх до кімнати, де контролюється весь процес, і шум обладнання, від якого закладає вуха, – це щоденна звична атмосфера для 20 працівників бригади третього цеху. Перше знайомство з головним бригадиром (яким, на мій великий подив, виявилася жінка) було досить приємним і навіть трохи комічним.

«Це вам не кондитерська фабрика! Тут не роздають цукерок, а наш ранок починається не з кави», — посміхнулася до мене симпатична тендітна жінка років 45.

«Нічого собі, а я уявляла її по-іншому. Вона мила, зі смаком підфарбована, з приємним голосом, і при цьому всьому вона бригадир заводського цеху!!!», - промайнуло в моїй голові.

Знайомтеся, Тамара Миколаївна Семенюк – бригадир цеху №3, БЗВ 31-32. Стаж роботи на заводі 23 роки. Наразі під її керівництвом працює 11 чоловіків і 9 жінок різного віку. Наша розмова по-

чинається за традицією з історії. Сьогодні згадка про минулі часи викликає в неї приємну посмішку: замість комп'ютерів — старі пульти керування, а талони на замовлення продукції водії подавали через пневмопошту. Для людей мого віку, які нажаль (чи на щастя) цього не застали, поясню: пневмопошта — це система переміщення різних вантажів чи документів під дією тиску повітря. Тож такою трубою папірець із замовленням потрапляв в цех, де робітники його виконували. Тамара Миколаївна пам'ятає, як через відсутність технологій зв'язку траплялися випадки, коли водій не встигав під'їхати під вузол для отримання бетонної суміші і кілька кубів бетону опинялися на асфальті.

Кілька десятків років тому для виготовлення 100 кубів бетону цех мав працювати два дні. Бажаючих вийти на роботу у вихідні було найбільше, через це навіть сварилися, адже за ці дні нараховували подвійну зарплату.

Зараз, у 2012 році, потужності цеху зросли до 1 тис. кубів за 1-2 зміни, а в кабінеті на 3-му поверсі замість пультів стоять комп'ютери, з яких здійснюється повне управління роботою БЗВ. Проте багато лишилося незмінним. Цех працює у 3 зміни, що розподілені протягом доби. Зранку працівники приходять, зазвичай, «з першими півнями» о 5:30. Обідати доводиться по черзі, адже зупинити роботу цеху означає перервати процес доставки бетону на об'єкти будівництва.

«Робота в бригаді — це взаємовіддача. Адже результат бригади — це спільний результат. Часом, працюючи дві зміни підряд, дуже виснажуєшся, але ентузіазм нікуди не зникає, адже ми не просто команда однодумців — ми сім'я», — розповідає пані Тамара.

До речі, про сім'ю. В цеху працює подружжя — Микола та Тетяна Лисун, молодод красива пара, що нещодавно взяла шлюб. На роботу вони ходять у різні зміни і, щоб проводити час разом, беруть вихідні. «Не кожна дівчина чи жінка погодиться працювати на виробництві, навіть, якщо за це добре платять. Тим паче зараз, коли всі звикають до комфортних офісних умов. І хоч радянський фільм «Москва сльозам не вірить» лишається одним із моїх улюблених, навряд чи я б зважилася пройти професійний шлях головної героїні», — міркувала я за розмовою. Не знаю, скільки б іще часу я б шукала сенс для жінок у такій нелегкій праці, але Тамара Миколаївна, неначебто прочитавши мої думки, миттю розставила всі крапки над «і»: «Наш колектив

найкращий! І це не перебільшення. Ми дуже товариські. Ми дружимо сім'ями, ходимо в гості один до одного, разом святкуємо дні народження, їздимо на екскурсії. Ось я захворіла, і до мене просто потік людей ішов провідувати. Нам не шкода грошей, коли у когось трапляється неприємність в сім'ї, наші дітки разом відпочивають у таборах. У цьому цеху всі рівні, не залежно від віку».

Переглядаючи фотографії зі спільного відпочинку працівників цеху №3, я ловила себе на думці, що життя на заводі, по-своєму прекрасне. Тут свої традиції, свої цілі, пріоритети. Немає жодної весни, щоб вони разом не ходили у Ботанічний сад в період цвітіння тюльпанів чи бузку. Для них, як кажуть в цеху, «це святе». Щопонеділка жінки відвідують сауну. Чоловічий день — вівторок. Сауна розташована на території заводу, тому

дехто ходить попаритися навіть зранку після нічної зміни.

Матеріальні заохочення на виробництві також є. В кінці кожного місяця начальник видає премію на основі коефіцієнту корисної дії. І ніхто ніколи не ображається, адже в них є своє кредо — довіра та взаємодопомога.

Я залишила завод з відчуттям гордості. Мені відкрився ще один бік багатогранної Групи «Ковальська». Того дня я пильно вдивлялася в дорогу. Провокація сторожа подіяла на 100%. Нарахувала 7 бетонних «міксерів» і це при тому, що я була всього у двох районах столиці проїздом! Через кілька годин настане вечір, люди поспішатимуть додому вечеряти, а там, у 3 цеху для когось почнеться новий робочий день.

Юлія Турко

ОЛЕКСАНДР ШИМКО: «БУДІВНИЦТВО НА «ЗЕЛЕНОМУ ОСТРОВІ» – ЦЕ ЗЛАГОДЖЕНИЙ МЕХАНІЗМ»

В 2013 році в Шевченківському районі столиці з'явиться на світ житловий комплекс «Зелений острів». Сьогодні це один з найбільших будівельних об'єктів Києва, з високим рівнем якості робіт та сучасним підходом до планування. Забудовника — Промислово-будівельну групу «Ковальська» можна без перебільшення назвати лідером за швидкістю зведення житлових монолітних багатоповерхівок у столиці.

Про тонкощі будівництва, секрет гармонії в колективі і роботу в екстремальних умовах ми розмовляли з Олександром Шимком, начальником будівельного майданчика «Зеленого острова».

— **Олександр, дивно бачити в ролі начальника масштабного будівництва молодого парубка... Таку довіру треба заслжити.**

— Я практикувався на будівництві

ще під час навчання. А коли я був на 5 курсі КНУБА (Київського національного університету будівництва і архітектури), мій студентський друг Кирило Болдов покликав мене на «Ковальську». Це був 2002 рік. Звісно, майстрами ми стали не одразу: спочатку працювали бетонниками, але поступово росли. Потім я став виконуючим обов'язки майстра, потім майстром, тоді в.о. виконроба на монолітному будівництві.

— **«Зелений острів» — це перший серйозний Ваш об'єкт?**

— Так. Я закінчував 11-й будинок в мікрорайоні Осокорки-6 (вул. Чавдар, 1), що зводився Групою «Ковальська». Після будівництва Ігор Наконечний, начальник Будівельно-монтажного управління, запропонував мені працювати на ЖК «Зелений острів» в якості керівника будівельного майданчика.

— **Відразу відчули, що бути будівельником — Ваше покликання?**

— Мій батько і брат будівельники, я пішов їхнім шляхом. Але, у будь-якому разі, професію я обирав сам. Закінчив КНУБА за спеціальністю «Промислово-цивільне будівництво».

— **Що входить у Ваші обов'язки управляючого будівництвом?**

— Це безпосередньо контроль діяльності усіх підрозділів та виконавців на різних етапах будівництва: спочатку моноліт, після цього кладка перегородок, потім установка та монтаж вікон, дверей, підлога і комунікації. На кожній ділянці є свій начальник. Звісно, я не можу за всім вслідкувати, тому є виконроби, помічники, які мені регулярно звітують про те, що відбувається на об'єкті. Ми проводимо загальні наради один раз на тиждень, але кожного дня в нас

планерки з субпідрядними організаціями.

— **Олександр, з таким напруженим графіком роботи чи знаходиться час для дозвілля, щоб відволіктися, набратися сил... Чим Ви займаєтеся у вільний час?**

— Наш колектив на будівництві став дуже дружним за ці місяці. У нас на об'єкті працює 400 чоловік. І відсотків 20-30 – це «костяк». Ми вітаємо один одного з Днем народження, ходимо один до одного в гості. А коли надворі тепло – збираємося для гри у футбол. В парку Нивки було занедбане поле. Ми з хлопцями його розчистили і почали там грати в футбол у вільний від роботи час.

— **Що дозволяє працівникам «Ковальської» так швидко втілювати у життя свої проекти, це якісь особливі риси характеру?**

— Не тільки. Це досвід, в першу чергу. Є договори та обов'язки перед компаніями та людьми, які ми не маємо права не виконати, оскільки це наша репутація. Складаються директивні графіки кожного виду робіт, і вони розписані по хвилинам. Звичайно, погода теж впливає, при - 20°C працювати неможливо. Але коли йде дощ, будівництво не зупиняється – плащі і вперед! Важливо і те, що ми самі виготовляємо всі будівельні матеріали, у нас свій автопарк. Тут ніколи не почуєш, як в інших фірмах, відмовок: «Привеземо завтра». Все чітко і вчасно. Будівництво на «Зеленому острові» - це злагоджений механізм годинника.

— **Який об'єм робіт виконується за день?**

— Якщо рахувати по використанню бетону, то на стандартних поверхах для однієї ділянки використовується близько 100 куб. м бетону на день. У нас таких ділянок 3!

— **Спостерігаю за Вами і думаю, що це рідкість з таким натхненням і захопленням говорити про свою роботу.**

— Коли на очах буквально з нічого виростають будівлі, і ти усвідомлюєш, що маєш до цього відношення – відчуваєш надзвичайно приємні емоції. Я б сам хотів тут мати квартиру. Місце дуже тихе і спокійне. А ще хотілося б самому спроектувати будинок — з широкими панорамними вікнами, десь в сосновому лісі за Києвом, поблизу річки.

Андрій, будівельник ЖК «Зелений острів»:

— Результат на будівництві – це заслуга всієї бригади. Я завжди працюю завзято, з хорошим настроєм. А ще робота допомагає побороти шкідливу звичку: раніше я курих багато, а тепер, на будівництві, інколи так захоплююся, що забуваю про таку потребу.

На об'єктах, що будує Група «Ковальська», я працюю вже 2 роки. Мені тут дуже подобається – організація, умови, а особливо те, що ніколи не затримують зарплату.

27 червня 2012 року

на підприємстві «Бетон Комплекс» відбудеться прес-конференція щодо появи нового асортименту продукції ТМ «Авеню Декор». На виставковому майданчику під відкритим небом, що знаходиться на підприємстві, журналістам будуть представлені колоті сходи, блоки, стовпчики та камінь «Вінтаж».

В липні 2012 року

відбудеться офіційне відкриття лінії з виробництва пустотних плит перекриття — екструдер. Виробнича потужність обладнання, встановленого на підприємстві «Бетон Комплекс», — 600 кв. м плит на добу. На захід буде запрошено представників Nordimpianti system - італійської компанії, що є виробником технологічної лінії, журналістів та усіх бажаючих побачити обладнання в дії.

На першу половину липня 2012 року

припадає знакова подія на підприємстві «Автобудкомплекс-К». Там відбудеться офіційне відкриття нового відділу продажів, що супроводжуватиметься святковими дійствами. На захід запросять дилерів, журналістів та усіх бажаючих клієнтів.

У перших числах серпня 2012 року

напередодні Дня будівельника, буде проведено II етап турніру з міні-футболу серед працівників підприємств Асоціації «Промислово-будівельна Група «Ковальська». Організатори планують провести змагання на відкритому повітрі. До участі запрошуються усі бажаючі. Детальна інформація невдовзі з'явиться на дошках оголошення підприємств ПБГ «Ковальська».

ВІТАЄМО ПРАЦІВНИКІВ АСОЦІАЦІЇ

«ПРОМИСЛОВО-БУДІВЕЛЬНА ГРУПА

«КОВАЛЬСЬКА» З ЮВІЛЕЄМ!

Дорогі колеги! Прийміть щиросердечні вітання з Днем народження!

Ваш професіоналізм, багаторічна послідовна та наполеглива праця внесли вагомий внесок у розвиток підприємств Промислово-будівельної Групи «Ковальська», забезпечили повагу серед колег. Ми пишаємося тим, що нам випала можливість працювати і досягати разом професійних висот. Бажаємо Вам міцного здоров'я, особистого щастя, яскравих успіхів та здійснення найзаповітніших мрій. Нехай кожен день буде осяяний високим злетом душі, а добре самопочуття і гарний настрій стануть запорукою вашого процвітання. Миру, злагоди, любові та достатку вашому дому!

ПАТ «Будіндустрія»

Козловського

Віталія Миколайовича —

компресорника брозряду (д.н. 28.06.1967 р.)
із 45-річчям!

ТОВ «Бетон-Комплекс»

Вишковську

Валентину Олександрівну —

провідного інженера служби якості (д.н. 08.06.1972 р.)
із 40-річчям!

ТОВ «Автобудкомплекс-К»

Павліковську

Світлану Ярославівну —

інспектора з кадрів (д.н.22.06.1977 р.) із 35-річчям!

ТОВ «Омелянівський кар'єр»

Матвійчука

Сергія Степановича —

водія Белаз (д.н.17.06.1957 р.) із 50-річчям!

Применка

Юрія Олександровича —

машиніста погрузчика (д.н. 02.06.1987 р.) із 25-річчям!

ТОВ «Бетон Сервіс»

Бойко

Людмилу Борисівну —

майстра цеху ЗБВ (д.н. 29.06.1957 р.) із 55-річчям!

ПАТ «Завод ЗБК ім. Світлани Ковальської»

Наконечного

Ігоря Михайловича —

керуючого будівельним комплексом (д.н. 05.06.1962 р.)
із 50-річчям!

Юрченка Сергія Анатолійовича —

начальника ТЦЦ (д.н. 07.06.1967 р.) із 45-річчям!

Вітаємо

з одруженням

Наумовського

Дмитра Володимировича —

начальника БВД ТОВ «Омелянівський кар'єр», а також

Голубовського

Олега Сергійовича —

фахівця з методів розширення ринку збуту
ТОВ «Бетон Сервіс».

Дорогі колеги, бажаємо вашим молодим сім'ям злагоди, благополуччя та достатку. Нехай всі мрії здійсняться, а ваші родини будуть зразковим прикладом для всіх нас.

ЯК ВЕТЕРИНАР ЛІКУВАВ ЛЬОХУ

На одному з черкаських заводів працював слюсарем чоловіча на ім'я Льоха. Якось на травневі свята поїхав він до тестя в село допомогти з ремонтом даху. Працювали завзято, «відмічали» ще завзятіше. Прокидається Льоха з туманною головою опівдні у вівторок, а на роботі він мав з'явитися в понеділок зранку. На думку спадають усілякі невеселі речі: «Заводський режим, замовники міськрада – панькатися не будуть...». Своїми переживаннями бідолаха ділиться з тестем. «Нічого, - каже той, - виправимо!» Зібрали «кошик подяки» і пішли до місцевого медпункту. Село маленьке, працювало лише два медики – фельдшер і ветеринар. Перший у відпустці, а другий його підміняє. Усі печатки, лікарняні, бланки в нього є, а за могорич він будь-що намалює. Прийшли, ситуацію пояснили. «Так і так, Васильович, без тебе не обійтись». Той потилицю чеше

і говорить: «Я хвороб людських мало знаю, а латиною зроду їх не напишу. Краще ми тобі, Льохо, лікарняний через травму припишемо». А Льосі все одно, хоч свинка, хоч плоскостопість, головне, щоб на заводі не лаяли. І от свіжий, поголений слюсар з'являється на рідному заводі, де його відразу викликає начальник цеху і некультурно цікавиться, де «його сіятельство» носило ці дні. На що герой з невинним поглядом пояснює, що постраждав через падіння з даху, коли покривав його ондуліном. І гордо дістає рятувальний блакитний папірець. Начальник читає і раптом починає сповзати по токарному станку вниз. Цей лікарняний потім ходив по заводу, наче реліквія. Там у графі DS (діагноз) значилося: «Забій лівого копита». Ветеринари, що з них візьмеш!

Г.Б.

АНЕКДОТИ

Двоє будівельників перевіряють звукоізоляцію стіни ново-щодавно збудованого будинку:

- Васю, ти мене чуєш?
- Не кричи, я тебе навіть бачу!

Маленький Петрик спостерігає, як тато фарбує стелю, а мама говорить йому:

- Дивися, Петрику, і вчися, підростеш і татові допомагати будеш...
- А що, він до того час сам не дофарбує?

ДИТЯЧИЙ ЧАС

ЗНАЙДІТЬ 10 ВІДМІННОСТЕЙ!

Дорогі батьки та їх діти!

Корпоративне видання «Моноліт» оголошує конкурс: Кращий малюнок на тему «Будуємо майбутнє»!

Надсилайте роботи своїх дітей за адресою: м. Київ, вул. Панаса Мирного, 4, інд. 01011 на ім'я Юлії Турко.

Усі малюнки будуть опубліковані в наступному номері газети. Переможець конкурсу отримає сертифікат на покупки в дитячому магазині «Антошка»!

